

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1141/2024
Рев2 1140/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2068/22 од 07.07.2022. године и Гж1 4558/22 од 14.12.2022. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2068/22 од 07.07.2022. године и Гж1 4558/22 од 14.12.2022. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2068/22 од 07.07.2022. године и Гж1 4558/22 од 11.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 865/18 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати: а) на име додатка на плату за приправност и б) на име теренског додатка, појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 173.769,24 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2068/22 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке под а). Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке под б) и у ставу другом изреке и предмет у укинутим деловима враћен истом суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Краљеву ПП 710/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име теренског додатка појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка укупан износ од 168.634,05 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4558/22 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане плате по основу приправности и накнаде трошкова боравка и рада на терену (теренског додатка), а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у висини неисплаћених додатака на плату тужиоца (тужба ради новчаног потраживања) у овом спору поднета је 02.07.2018. године, а поднеском од 28.09.2021. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 540.923,80 динара, што чини вредност побијаног дела правноснажних пресуда, а што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

3

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да су ревизије тужене недозвољене, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић